

Vlaštovičky

♩=172

Na pod - zim, když vlaš - to - vič - ky

k od - le - tu se chys - ta - jí, slé - ta -

jí se nad kos - te - lem, ne - od - lé - taj

po - ta - jí, slé - ta - jí se nad kos - te -

lem, ne - od - lé - taj po - ta - jí.

2. Na podzim, když listí vadne
a pak suché opadá,
[:ještě jednou chtěl bych zlíbat
tvoje líčka růžová.:]

3. Vadne nám ta naše láska,
jako růže na keři.
[:vadne nám a opadáva,
me srdce ti nevěří.:]

4. Jen ty's ušla zraku mému,
jako bílé vidění,
[:sama si mě opustila,
sama bez rozloučení.:]